

СПОРАЗУМ

између

Савезног Министарства унутрашњих послова Републике Аустрије

и

Министарства безбједности Босне и Херцеговине

о полицијској сарадњи

Савезно Министарство унутрашњих послова Републике Аустрије и Министарство безбједности Босне и Херцеговине

у даљем тексту означени као "Уговорне стране"

- у настојању да допринесу развоју билатералних односа,
- свјесни да је сарадња у борби против међународних кривичних дјела значајна за обје земље,
- забринути због опасности ширења илегалне трговине дрогама и психотропним супстанцама и других облика међународног криминала, који угрожавају безбједност или друге виталне интересе обје земље,
- уз уважавање Уговора Савјета Европе од 28.јануара 1981. године о заштити човјека при аутоматској обради личних података (ЕТС 108), додатног Протокола од 23.маја 2001.године с тим у вези, као и Препоруке бр. Р (87) 15 Министарског комитета Савјета Европе од 17.септембра 1987.године о регулисању кориштења личних података од стране полиције, и у случају ако се подаци не обрађују аутоматизирано,
- у жељи да координирају своје активности у борби против организованог међународног криминала и илегалне миграције и полазећи од:

Резолуције 45/123 Генералне скупштине Уједињених нација од 14.децембра 1990.године о међународној сарадњи у борби против организованог криминала, као и Јединствене конвенције о опојним дрогама од 30.марта 1961.године, у тексту измјењеном Протоколом од 25.марта 1972.године, од Уговора од 21.фебруара 1971.године о психотропним супстанцама и Уговора од 20.децембра 1988. године против недозвољеног промета опојних материја и психотропних супстанци,

сагласни су како слиједи:

Члан 1. Области и циљ сарадње

(1) Уговорне стране се обавезују да ће у складу са својим националним законодавством и у оквиру своје надлежности при заштити јавног реда и безбједности као и код спрјечавања и расвјетљавања кривичних радњи, сарађивати и пружати службену помоћ. Ова сарадња нарочито обухвата слjedeће области:

1. нелегални узгој, нелегалну производњу, увоз, извоз, нелегално стављање у промет, нелегални транспорт и трговину опојним дрогама, психотропним супстанцама и прекурсорима ових супстанци;
2. међународни тероризам;
3. други облици организованог међународног криминала, укључиво кријумчарење људи и илегалну миграцију, привредни криминал и прање новца.

(2) Уговорне стране надаље подржавају једна другу у складу са својим националним законима у случајевима судског гоњења лица или ствари.

Члан 2. Облици сарадње

(1) Сарадња Уговорних страна у смислу овог Споразума услиједит ће у складу са дотичним националним законодавством, као и у оквиру конкретне области надлежности и обухватаће нарочито:

1. размјену информација о околностима, чије познавање може допринијети заштити јавног реда и безбједности, као и спрјечавању и разоткривању судски кажњивих радњи; лични подаци се смију просљеђивати само уколико је то нужно ради одбране од наведених опасности, као и за расвјетљавање наведених радњи;
2. размјену искустава о примјени правних прописа, о превентивном дјеловању против криминала, као и о примјењиваним методама, и искуствима, и средствима и техници криминалистике;
3. размјену искустава експерата у одређеним областима криминала и одржавање сусрета експерата;
4. провођење усклађених полицијских мјера Уговорних страна на њиховом сувереном подручју ради заштите од опасности за јавну безбједност и ред, као и спречавање и разоткривање судски кажњивих радњи;
5. узајамно пружање помоћи при борби против илегалне миграције, нарочито уколико се ради о држављанима Уговорних страна, као и стварање неопходних правних као и организацијских мјера, које су за то у сваком случају потребне.

(2) Уговорне стране пружају једна другој подршку на основу молбе.

- (3) Информације из члана 2. став 1, тачка 1 и 2, саопштава свака Уговорна страна у складу са својим националним законодавством другој Уговорној страни, и без молбе, ако постоје конкретна упоришта за то да је располагање овим информацијама за другу Уговорну страну нужно ради заштите јавног реда и безбједности или спрјечавања и разоткривања кривичних дјела. Уговорне стране пружају овим подршку једна другој, нарочито онда, ако је на државној територији једне Уговорне стране почињено неко кривично дјело или се припрема и постоје информације, да постоји повезаност са државном територијом друге Уговорне стране.
- (4) Сарадња између Уговорних страна може да се реализује преко официра за везу. Официр за везу извршава информациону и савјетодавну дјелатност и не располаже никаквим оперативним овлаштењима. Задатке официра за везу утврђује надлежни орган управе, сходно националном законодавству.

Члан 3. Надлежни органи

- (1) Уговорне стране информишу једна другу о органима, који су према дотичном националном законодавству надлежни за сарадњу у смислу овог Споразума. Оне, надаље, једна другој саопштавају измјене у надлежностима или називима ових органа.
- (2) Размјена информација између Уговорних страна у оквиру Међународне криминалистичко-полицијске организације (ИКПО-Интерпол) може да се, у складу са националним правом, допуни директним контактима између надлежних стручних служби.

Члан 4. Заштита података

- (1) Узајамно достављање личних података реализује се између Уговорних страна уз поштивање заданих услова и по мјери слједећих принципа, који у једнакој мјери налазе примјену код података припремљених уз подршку аутоматизације или без ове подршке:
1. Прослијеђени подаци не смију без претходне сагласности органа, који их просљеђује, бити употребљени у неке друге сврхе осим у сврху због које су прослијеђени. Таква сагласност смије се дати само уколико национално законодавство Уговорне стране која води ове податке допушта ову примјену података у такве друге сврхе.
 2. Прослијеђени подаци треба да се пониште, односно исправно поставе:

- a) чим се утврди нетачност података службеним путем или на основу изјаве дотичног лица, или
 - b) чим орган који доставља саопшти, да су достављени подаци протуправно утврђени или достављени, или
 - c) чим подаци више нису потребни за испуњавање службених задатака због којих су достављени исти, осим ако постоји изричито овлаштење, да се достављени подаци могу користити у друге сврхе, или
 - d) по истеку крајњег рока за похрану података, који је предвиђен у националном законодавству Уговорне стране која доставља податке; служба која врши доставу треба да службу која прима податке приликом доставе упути на овакве крајње рокове.
3. У случају молбе надлежног органа који врши доставу података једне од Уговорних страна, орган који прима податке треба да пружи информацију о свакој врсти кориштења примљених података.
- (2) Уговорне стране су обавезне, да обезбједе тачност и ажурност података које достављају. Оне су к томе још обавезне да пазе на нужност и размјерност у односу на сврху због које се подаци достављају, као и на поштовање забране достављања података у складу са дотичним националним правом.
- (3) Уговорне стране неодложно обавјештавају једна другу о свим околностима, које су значајне за обезбјеђење тачности и ажурности личних података.
- (4) Служба која доставља податке и служба која прима податке су обавезне да документирају предавање, преузимање и уништавање података. Ова документација садржи разлог предавања података, садржај, службу која врши доставу и службу која врши пријем, вријеме доставе, као и уништавање података. Ове забиљешке треба да се примјереном припремом заштите од кориштења, које би било у супротности са стварном сврхом, и иначе од могућих облика злоупотребе и да их чува три године. Након овог рока, подаци треба да се без одлагања избришу или униште. Подаци из документације смију да се користе искључиво за контролу, да ли се придржавало позитивних правних прописа о заштити података.
- (5) Свако дотично лице има право да, уз доказ свог идентитета, на захтјев, од службе која је одговорна за обраду података, у опће разумљивој форми и без непотребно дугог одгађања, добије информацију о својим личним подацима који су у оквиру овог Споразума прослијеђени и обрађени, о њиховом поријеклу, могућим примаоцима и категоријама примаоца, предвиђеној сврси кориштења и правној основи, као и да исправи нетачне и поништи недопуштено кориштене податке. Уговорне стране, осим тога, обезбјеђују, да се дотично лице, у случају повреде његових права на заштиту података, дјелотворном жалбом може обратити једној неовисној и непристрасној институцији која се заснива на закону, у смислу члана 6, става 1 Конвенције о заштити људских права и основних слобода (Европска Конвенција о људским правима) и да му се пружи могућност, да судски оствари право на накнаду штете или помоћ друге врсте. Појединости поступка за остваривање ових права усмјеравају се према националном

законодавству Уговорне стране, код које се та права желе остварити. Уговорне стране, при томе, утврђују најмање један заштитни ниво, као што Произилази из Конвенције 108 Савјета Европе о заштити човјека при аутоматској обради личних података, Додатног Протокола од 23.маја 2001.године, као и Препоруке бр. Р (87) 15 Министарског комитета Савјета Европе од 17.септембра 1987.године о регулирању кориштења личних података од стране полиције, и то и уколико се подаци не обрађују аутоматски. У случају захтјева за остваривањем ових права, орган који располаже подацима даје органу који врши доставу прилику да се изјасни, прије него што се донесе одлука о предметном захтјеву.

- (6) Орган који прима податке је обавезан, да дјелотворно заштити достављене личне податке од случајног или неовлаштеност уништавања, случајног губитка, неовлаштене или случајне измјене или давања даље, неовлаштеност приступа и неовлаштеност објављивања.

Члан 5. Држање у тајности

Информације које су достављене у сврху овог Споразума начелно подлијежу службеној тајности. Уговорна страна која прима информације према овом Споразуму обезбјеђује за исте најмање једнаковриједно држање у тајности података као што је то случај и са Уговорном страном која доставља информације.

Члан 6. Консултације

Руководећи службеници аустријске Уговоре стране и руководећи службеници босанско-херцеговачке Уговорне стране стране могу, по потреби, имати консултације, како би разјаснили средства и начине ефективне примјене овог Споразума, као и могуће мјере за даљи развој и побољшање сарадње.

Члан 7. Регулисање изузетака

- (1) Ако једна Уговорна страна сматра да је рјешавање неке молбе друге Уговорне стране или нека друга активност у оквиру сарадње таква, да може нашкодити њеном суверенитету, њеној безбједности, њеном јавном реду (ордре публиц) или другом суштинском интересу њене земље или се сукобљава са основама њеног правног уређења, она може да потпуно или дјелимично ускрати подршку или да је учини овисном од испуњавања одређених услова.
- (2) Уговорна страна која подноси молбу треба да буде упозната са одлуком о ускраћивању подршке или условљавању пружање исте уз навођење разлога.

Члан 8.
Однос према другим уредбама

Одредбе овог Споразума не дотичу се билатералних или мултилатералних међународних уговора, а нарочито о правној помоћи у кривичним предметима Уговорних страна.

Члан 9.
Ступање на снагу и отказ

- (1) Овај Споразум ступа на снагу првог дана другог мјесеца, који слиједи, пошто Уговорне стране једна другој саопће, да су испуњене односне унутардржавне претпоставке које су за ово нужне.
- (2) Овај Споразум обје Уговорне стране закључују на неодређено трајање. Уз обострану сагласност се у свако доба могу подузети измјене овог Споразума.
- (3) Уговорне стране могу раскинути овај Споразум дипломатским путем. Раскид ступа на снагу три мјесеца по пријему саопштења о раскиду од друге Уговорне стране.

Потписано у Бечу, дана 05. маја 2006. године

Сачињено у 2 оригинала, на њемачком и на службеним језицима Босне и Херцеговине, при чему су сви текстови једнако аутентични.

Савезна Министрица унутрашњих послова
Републике Аустрије:

Лиза Прокоп

Министар безбједности
Босне и Херцеговине:

Бариша Чолак

